

ДИ СПУБЛИКА РСЈА БЕОГРАДА

25 : L. M. P. J. A.

На основу § 6 и 7 закона о издавању тапија, СУД
ОПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА потврђује да су Г.Г. ЈОВАН и МИЛАН ВРА-
КА М. спасио посредни овом суду молбу за убављавање на нико-
описано именокретно име, тврдећи да су они осопственици истога
имена, а које постоји у атару општине БЕОГРАДСКЕ и то у :

RBAPTY III

Тек. вр.

блоку 43 / дорівнює/

Протокол съмѣнанія 185⁵⁹

NOTECH 10

Привремени бр. карцеле 17

Улица Душанова бр. 56
Население Жилкој

а које сопственици уживају као своју својину на основу доказа изложених у потврди ове тапије.

Облик свога земљишта представљен је у ниже изложеној
скици а површина његова износи П - 342,46 м.кв.

Гранчари и море јесу:

Са севера у ћ прелома до улице Цара Душана у дуж.
17,00 м. и словима : седамнаест метара.

Са истока у ју препома до куће, плаца Јована и Милана
Сраће И. Спасића у дуж. 20,23 м. и ширине: двадесет метара и х
осамдесет три сантиметра, једа у височини ћелије иконо ви

Са ДУГА у фронтоне докуб, плаца Ђарјана, висином
дуж. 17,00 м. и ширина : седамнаест метара.

20,07 м. и сивини: двадесет метара и осам сантиметара.

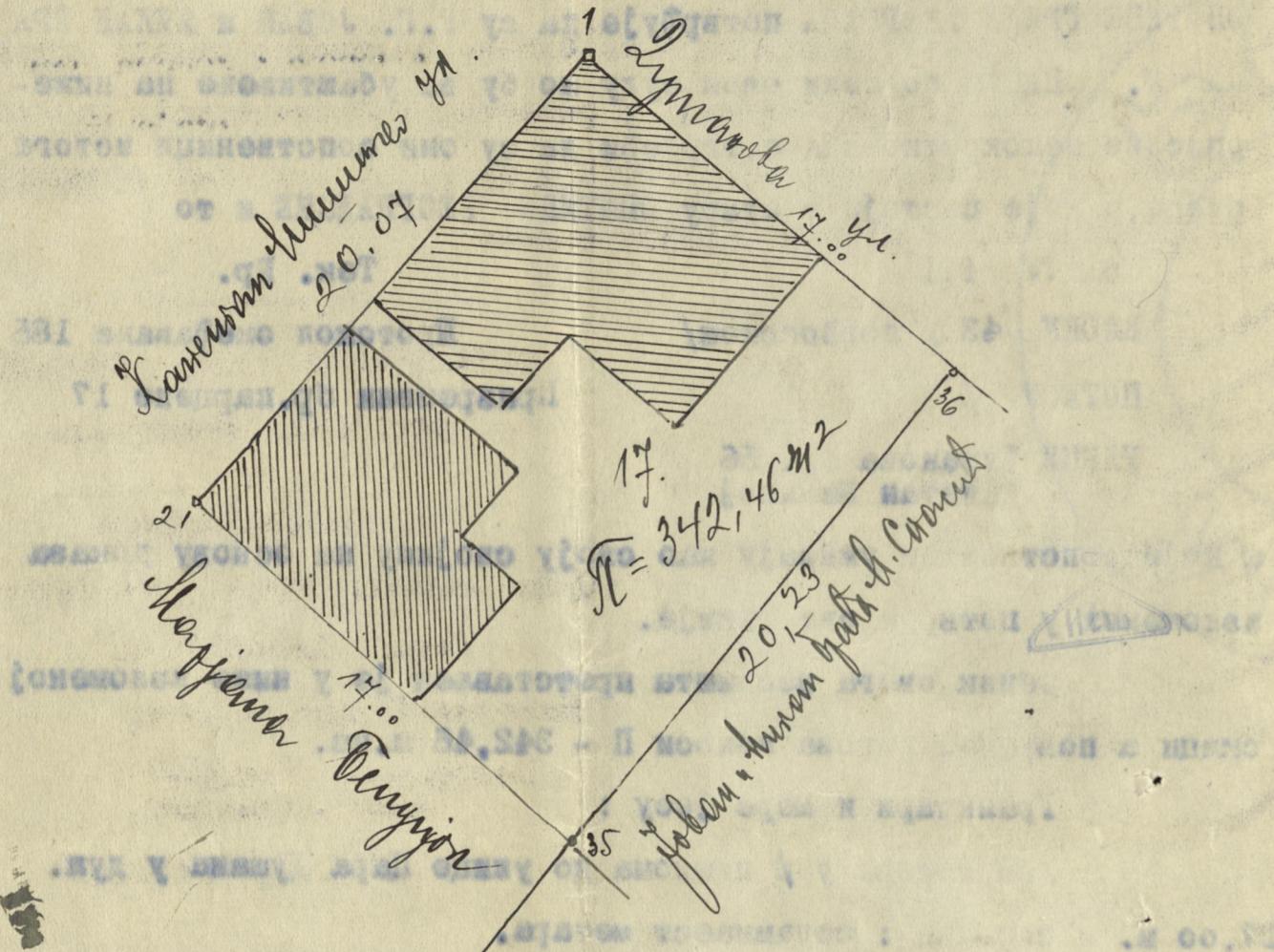
дате 1891 въдътно съ до моянене е тъкту
и съ итън, чете пълни идът съ пълни въто съ съ въ

знатно на лежащ сијеско оазис експон ото
оазис и оазис од етендии означен знатно као је је

законъ спѣшнѣ аѣтко цвдопоси цвмпом єт

СКИЦА

Размера 1 : 250

На овом имању постоји у времену издавања тапије : две приземне зграде за становљење од тврдог материјала.

Пример извршио
геомет. Катастар.отсека

Вој. В. Спасић

Да је Суд ове Општине извршио потребне извиђаје, да је извршио пример описаног умања правим метром а преко свога члана Суда, деловође и техничког лица а у присуству сопственика и граничара и нашао, да означене мере и границе туђу земљу не обухватају а да суседи нису ставили никакве примедбе на мере и границе, што се утврђује записником од 5 октобра 1931 год. Бр. 29654.

Да се око овога имања не води никакав спор, нити на и то полаже право својине држава ни општина.

Да је суд ове општине оценио поднете доказе и нашао да је молилац посподар овога имања по основу :

варом

Тапије потврђене код Првостепеног суда за град Београд Бр. 13611 од 21 фебруара 1930 год., која се смањује за површину од 342,46 м².

Да на овом имању не постоје службености : нити удовичког уживања ни девојачког издржавања, спреме и уdomљења, а према уверењу Општине Београдске А.Бр. 24804.

Суд Општине града Београда на основу изложених доказа тврди с тим, да је ова тапија заведена у регистар издатих тапија Катастарског Отсека ове Општине под Т.Бр. 10413 и да је за ову тапију наплаћена прописна такса у корист Општинске касе.

Претседник

СУДА ОПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА

Инж. Мил. Нешић, с.р.

Потпредседници

Суда Општине Града Београда

Ник. Крстић, с.р.

Заступа Подпредседника

Београдске Општине
Кмет - Правник,

И. А. Протић, с.р.

М.П.

Т.Д.Бр. 29654

26 - X - 1931 год.

БЕОГРАД.

Деловођа

Бор. Л. Павловић

На основу § 13 Закона о издавању тапија Срески суд за град Београд тврди да је напред описано непокретно имање права и искључива својина Јована и Милана бр. М. Спасића из Београда.

Ова је тапија заведена у склози тапија под Бр.

1797.

Такса је плаћена у дин. 20.-

Судија,

Бр. 63411 / М.П./

М. Н. Чолаковић, с.р.

28 Новемб. 1931 год.

Београд.

Инtab. протоколиста

Жив. Којић, с.р.

Да је ово имање посподар овога имања по основу:

ХМБ-С-ТА-1-186-32

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ме оригиналу који се налази као залога код Хипотекарне банке Трговачког фонда, на основу § 3 Закона о повластицама Трговачког фонда и његове хипотекарне банке, а по наплати прописне таксе, тврди Хипотекарна банка Трговачког фонда.

12. Февраля 1932 г.

Београд

ЖИПОТЕКАРНА БАНКА ЧЕТОВА ЧИСТ ФОНДЕ

ЧА БАНКА

卷之三

HA

1966-6-11-1-18
B.M.J.

八

КУПОПРОДАЈНИ УГОВОР

закључен између

брате Јована и Милана Спасића из Београда, као продавца с једне стране, и

Госпође Ернестине Ј. Менаше, из Београда, као купца с друге стране.

тада ће тај уговор да буде усвојен и склопљен у складу са овим условима.

1) Браћа Јован и Милан Спасић продају, а госпођа Ернестина Ј. Менаша купује имање, које је искључива својина продавца по тапији потврђеној од стране Среског суда за град Београда Бр. 63411 од 28 новембра 1931 године, у границама и мерама у истој означеним.

2) Продавци Милан и Јован продају ово имање купцу Ернестини за цену од динара (420.000.-) четиристотинедвадесетхиљада, од које се суме одбија износ од динара (185.000.-), за колико купац, госпођа Ернестина, прима на себе дуговане код Хипотекарне банке трговачког фонда у Београду. Остатак пак у динара (235.000.-) двестотинетридесетпетхиљада купац, госпођа Ернестина, се обавезује, да продавцима, Јовану и Милану, исплати на следећи начин:

а) у готову, и то одмах по потпису овога уговора, суму од динара 135.000.-) стотинутридесетпетхиљада;

б) динара (100.000.-) стотинухиљада за петнаест дана од дана потврде овога уговора, кога се дана има и пренос тапије, напред с поменуте, извршити на купца госпођу Ернестину Ј. Менашу.

3) Продавци пристају на овакав начин исплате и признају, да су од купца, госпође Ернестине, примили на име капаре и исплате суму под а) у тачци 2

уговора, динара (127.000.-) стотинудвадесетпетамхиљада у готову и динара

(8.000.-) на име кирије од месеца октобра па до 1 јануара 1932 године, од која дана продавци Милан и Јован признају право купцу, госпођи Ернестини,

да она једина убира приходе са овога имања, а они се овога права у њену корист од означених дана одричу. Према овоме продавци, Милан и Јован, неће смети

убирати никакве приходе са овога имања почевши од 1 јануара 1932 године од кога дана предају имања у питању купцу у државину.

4) Остатак цене у динара (100.000.-) стотинухиљада, продавци пристају,

да им купац плати за петнаест дана од дана потврде овога уговора, кога се дана обавезују да на купца тапију од имања пренесу.

5) Продавци су обавезни да дужну порезу за ово имање до 1 јануара 1932

године, колико она буде износила, исплате Пореској управи за град Београд и

о томе предаду купцу, госпођи Ернестини, уверење о плаћеној порези на пет дана пре дана, кога се дана пренос тапије има извршити. Они зато признају

право купцу, да он, ако они то у овоме року не би учинили, исплату дужне

порезе изврши на терет њихов и положени износ одбије од остатка цене у динара (100.000.-) стотинухиљада, који је означен у тачци 2 под б). Под порезом се разумеју све државне, бановинске и општинске дажбине, чијем плаћању имање у питању подлежи.

Исто тако продавци овлашћују купца да за њихов рачун а на терет остатка износа купопродајене цене, који има да њима плати, може да регулише у погледу отплате и износа њихове две менице код Хипотекарне банке трговачког фонда у Београду у износу динара (350.000.-) пристотине и педестхиљада и динара (110.000.-) стодесетхиљада за роком за 19-XII-1931 године.

6) Купац је пуновластан да одмах по потпису овога уговора изврши потребне поправке у своме стану, накнаду којих трошкова продавци ће бити дужни да му исплате по рачунима а за случај да пренос тапије њиховом кривицом не буде извршен.

7) Продавци изјављују, да овом њиховом имању постоји само и једино терет Хипотекарне банке трговачког фонда у износу од динара (185.000.-) стоосамде сетипетхиљада), са каматом, који купац на себе прима и то од 1јануара 1931 год. Но ако би се какав нови терет појавио, они се обавезују, да ће га сами измири ти, односно признају право купцу Ернестити, да га она из износа од динара 100.000.- сама измири. У колико би дај евентуални терет прелазио суму, коју је купац дужан да наиме остатка цене положи продавцу, то ће купац имати право да накнаду од стране продавца захтева, а они, продавци биће дужни да му исту измире

8) Продавци признају право и одобравају купцу, да он, ако то за сходно буде нашао, може ставити интабулацију на ово имање и то за следеће износе:

а) за положених у готову динара (135.000.-) стотинутридесетпетхиљада, на име капаре;

б) за положену порезу и остале државне, бановинске и општинске дажбине, чијем плаћању ово имање подлежи, у колико он то буде учинио. Износ вих полагања купац ће доказати уверенем надлежне власти;

9) Ако продавци не би извршили пренос тапије на купца означенога дана, онда признају право купцу да, или овај уговор раскине на њихову штету, или тражи убаштавање на основу овога уговора, пошто у судски депозит положи остатак куповне цене и поднесе суду доказе о извешеним исплатама, које суму признате тачка 5,6 и 7 овога уговора.

10) Како пренос овога имања има да одобри и Хипотекарна банака трговачког фонда, код које је имање за дуг положено, то продавци овим признају право поменутој банци, да купца прими за дужника за суму од 185.000.- динара било за

случај редовнога преноса, било за случај преноса предвиђеног тачком 8 овога уговора, одричући се права ма на какав приговор због тога.

11) Ако би се купац користио правом, које му даје тачка 8 овога уговора -а то његово право наступа сутрадан по дану извршених исплати побројаних у истој тачци-продавци му одобравају, да може одмах тражити и продају имања за наплату положених сума, са интересом 12% годишнег од дана, када поједине исплате буде извршио.

12) Уговорачи су се споразумели да све тачке а по закону о тачкама, као оне по овоме уговору, тако и све остале које су скончане за пренос овога имања, плати купац, но с тим да ће се половина ове суме сматрати као капара коју су продавци од купца примили.

13) Ако купац на дан, означен за пренос имања, не би дошао у суд, те се кривицом његовом не би могао извршити пренос или не би положио износ остатка купо-продајне цене, онда се овај уговор има раскинути на његову штету.

14) Овај уговор написан је у четири равногласна примерка од којих купац прима онај са утиснутом таксом, други продавци, Трећи Хипотекарна банка трговачког фонда, у Београду а четврти остаје код власти, која ће његову потврђу извршити.

у Београду 25 јануара 1932 године.

(М.П.)

Уговорачи
Ернестина Ј. Менаша

Одобравам поступак моје жене Ернестине Јомтов Менаша

Јован Спасић,
Милан Спасић.

На основу Ов. Бр. 195/32 Срески суд за град Београд тврди да су Ернестина Менаша и Браће Спасића и Јована и Милана, које суд признаје лично, овај уговор закључили и предњу садржину признали у свему за своју.

Такса је плаћена по Т. Бр. 12 и 43 Закона о таксама.

25 јануара 1932 год.

Београд.

(М.П.)

Судија,

В. Петровић.

Издавач
БФОРНДИВ
Б 5-7-6
25. I. 32
Д /

